

Ioan GÂRBULEȚ
Judecător – Președintele
Secției penale a Curții
de Apel Târgu-Mureș

Mihaela VASIESCU
Judecător – Curtea de Apel
Târgu-Mureș

**PROBLEME RELEVANTE
ÎN MATERIE PENALĂ
DEZLEGATE DE CURTEA
DE APEL TÂRGU-MUREȘ**

**Cu note și comentarii
(2009 – semestrul I 2010)**

Universul Juridic
București
-2010-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2010, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris
al **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOȚIT DE SEMNĂTURA ȘI
STAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GÂRBULEȚ, IOAN

**Probleme relevante în materie penală dezlegate de Curtea
de Apel Târgu-Mureș : cu note și comentarii : (2009 - sem. I 2010) /**

Ioan Gârbuleț, Mihaela Vasiescu. - București : Universul Juridic, 2010
ISBN 978-973-127-416-4

I. Vasiescu, Mihaela

343(498)

REDACȚIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.665**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15; 0726.990.184**
DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

**COMENZI ON-LINE,
CU REDUCERI DE PÂNĂ LA 15%**

ABREVIERI

alin.	alineat
art.	articol
c.	contra
C. civ.	Codul civil
civ.	civilă (despre secție/sentință/decizie ș.a.)
Convenția	Convenția europeană a drepturilor omului
C. pen.	Codul penal
C. pr. civ.	Codul de procedură civilă
C. pr. pen.	Codul de procedură penală
C. pr. fisc.	Codul de procedură fiscală
DGFP	Direcția Generală a Finanțelor Publice
DIICOT	Direcția de Investigare a Infracrișunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
d.u.p.	dosar de urmărire penală
H.G.	Hotărârea Guvernului României
IPJ	Inspectorat de poliție al județului
ÎCCJ	Înalta Curte de Casație și Justiție
Lege(a)	legea preponderentă în speță (dacă există una), de obicei legea-cadru într-o anumită materie
lit.	litera
m.a.p.	mandat de arestare preventivă
m.e.p.i.	mandat de executare a pedepsei cu închisoarea
M. Of.	Monitorul Oficial al României
nr.	numărul
n.n.	nota noastră (a autorilor)
n.r.	nota redacției
O.G.	Ordonanța Guvernului
O.U.G.	Ordonanța de urgență a Guvernului
par.	paragraful
pct.	punctul
pen.	penală (despre secție/sentință/decizie ș.a.)
SA	societate pe acțiuni
SC	societate comercială
SPRL	societate profesională de administrare juridică și lichidare
SRL	societate cu răspundere limitată
TVA	Taxa pe valoare adăugată
UE	Uniunea Europeană

DREPT PENAL. PARTEA GENERALĂ

I. APLICAREA LEGII PENALE ÎN TIMP

1. Aplicarea legii penale mai favorabile. Infracțiuni silvice. Fapte cărora le lipsește pericolul social pentru a fi considerate infracțiuni. Aplicarea unei singure sancțiuni administrative

Codul penal – art. 13; art. 18¹; art. 91 lit. c)

Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiile Unite – Dec. nr. XXXV din 6 noiembrie 2006

Legea nr. 26/1996 – art. 97; art. 98

Legea nr. 46/2008 – art. 120

a) *În ipoteza unor legi succesive care incriminează aceeași faptă, cu prilejul comparării lor pentru a stabili care este mai favorabilă, instanța trebuie să ia în considerare toate dispozițiile legale aplicabile infracțiunii concrete.*

b) *În cazul infracțiunilor silvice, dacă instanța se va orienta spre o soluție de condamnare, natura, durata și quantumul pedepsei sunt principalele elemente în funcție de care se stabilește dacă Legea nr. 26/1996 sau Legea nr. 46/2008 este legea penală cea mai favorabilă.*

În schimb, dacă în raport de modul și mijloacele de comitere a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, de persoana și conduita făptuitorului, fapta aduce o atingere minimă uneia dintre valorile sociale apărute de lege și este în mod vădit lipsită de importanță, atunci Legea nr. 26/1996 este mai favorabilă, chiar dacă pentru fapta respectivă prevede pedepse în limite mai grele decât legea nouă. Aceasta, deoarece economia legii vechi permite aplicarea art. 10 lit. b¹) C. pr. pen. cu referire la art. 18¹ C. pen., pe când art. 120 din Legea nr. 46/2008 o exclude, din rațiuni ținând de prezervarea pădurii ca bun de interes public.

În situația săvârșirii de către aceeași persoană a unor fapte concurente care nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, se va aplica o singură sancțiune cu caracter administrativ.

(Curtea de Apel Târgu-Mureș, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, decizia penală nr. 10/R din 13 ianuarie 2010)

Prin sentința penală nr. 141 din 18 februarie 2009, pronunțată de Judecătoria Miercurea Ciuc, în baza art. 11 pct. 2 lit. a), cu aplicarea art. 10 lit. b¹) C. pr. pen.

coroborat cu art. 18¹ C. pen., a fost achitat inculpatul L.O. de sub acuza comiterii infracțiunii silvice prevăzută de art. 97 alin. (1) C. silvic.

În baza art. 91 lit. c) C. pen., a fost aplicată inculpatului o amendă administrativă de 200 de lei.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a), cu aplicarea art. 10 lit. b¹) C. pr. pen. coroborat cu art. 18¹ C. pen., a fost achitat același inculpat L.O. de sub acuza comiterii infracțiunii silvice prevăzută de art. 98 alin. (1) C. silvic.

În baza art. 91 lit. c) C. pen., a fost aplicată inculpatului o amendă administrativă de 200 de lei.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că la data de 18 decembrie 2007, inculpatul s-a deplasat în pădurea aparținând Composesoratului comunei Sândominic, unde, cu ajutorul unui topor, a tăiat de pe picior un număr de trei brazi de Crăciun, pe care i-a încărcat în căruță, transportându-i la domiciliul său.

S-a reținut că prejudiciul părții vătămate a fost de 1.357,75 de lei și a fost recuperat.

În aprecierea gradului de pericolul social al faptelor, instanța a ținut cont de modul și mijloacele de comitere a faptelor, de scopul urmărit, de împrejurările în care au fost săvârșite faptele, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce și de persoana inculpatului.

Sub aspectul circumstanțelor personale, s-a subliniat că inculpatul este cunoscut în societate cu un comportament corespunzător, iar riscul de a pune în pericol siguranța comunității este scăzut. S-a mai reținut că faptele au fost comise cu intenția ca familia inculpatului să aibă un pom de iarnă, că inculpatul nu a fost preocupat ca, în acest mod, să realizeze venituri. Totodată, mijloacele prin care s-au comis faptele nu depășesc sfera mijloacelor comune, iar urmările faptelor sunt reduse, având în vedere valoarea arborilor tăiați.

Pentru aceste considerente, precum și ținând cont de dispozițiile ordonanței Parchetului de pe lângă Judecătoria Miercurea Ciuc, din 5 iunie 2008, prin care față de A.A., persoană cu care inculpatul a comis infracțiunea, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală pentru aceleași infracțiuni silvice, instanța a apreciat că faptele inculpatului nu constituie infracțiuni, întrucât, prin atingerea minimă adusă valorilor sociale ocrotite de lege și prin conținutul lor concret, faptele nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Ca urmare, instanța a aplicat prevederile art. 18¹ C. pen. și a stabilit în sarcina inculpatului două sancțiuni de câte 200 de lei amendă administrativă.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Miercurea Ciuc, iar Tribunalul Harghita, prin decizia penală nr. 83 din 9 iunie 2009, a respins ca nefondat apelul.

Pentru a hotărî în acest sens, s-a considerat că prima instanță a făcut o justă apreciere asupra probelor existente la dosarul cauzei, reținând în mod corect starea de fapt, după cum corect a constatat că faptelor săvârșite de inculpat le lipsește gradul de pericol social al infracțiunii.

Împotriva deciziei tribunalului a declarat în termen legal recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul Harghita, care a criticat greșita aplicare a dispozițiilor art. 18¹ C. pen. și a două sancțiuni administrative pentru fapte concurente.

Analizând decizia atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, pe baza materialului și lucrărilor din dosarul cauzei, conform art. 385¹⁴ C. pr. pen., precum și prin raportare la art. 385⁹ alin. (3) C. pr. pen., Curtea a reținut că aprecierea instanței

de fond, menținută de către instanța de apel, în sensul că prin tăierea celor trei pomi de Crăciun inculpatul a adus o atingere minimă valorilor sociale ocrotite de lege, este aplicabilă în cauză.

Ținând cont de faptul că inculpatul a avut o atitudine sinceră în fața instanței, că a avut un comportament corespunzător în societate, se apreciază că este oportună aplicarea art. 18¹ C. pen.

Din momentul săvârșirii faptelor, Codul silvic a suferit modificări. Astfel, potrivit art. 120 din Legea nr. 46/2008, faptele prevăzute la art. 106-113 din lege prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, indiferent de modul și de mijloacele de săvârșire a faptelor, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și conduita făptuitorului. În raport de aceste prevederi, pentru faptele de tăiere ilegală de arbori și furt de arbori, săvârșite sub imperiul Legii nr. 46/2008, nu mai este posibil a se aplica art. 18¹ C. pen.

Cum însă faptele inculpatului au fost comise sub legea veche, care nu conține dispoziții identice celor din legea nouă, inculpatului trebuie să i se aplice legea penală mai favorabilă, respectiv Legea nr. 26/1996 în vigoare la data faptelor, astfel că este posibilă în cauză aplicarea art. 18¹ C. pen.

Critica adusă de parchet în recursul promovat, în sensul că în mod greșit s-au aplicat două sancțiuni administrative pentru fapte concurente, este însă fondată.

Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. XXXV din 6 noiembrie 2006, pronunțată în recurs în interesul legii, a statuat că, în cazul săvârșirii de către aceeași persoană a unor fapte concurente, care atrag aplicarea prevederilor art. 18¹ C. pen., nu se va putea aplica, pentru aceste fapte, decât o singură sancțiune cu caracter administrativ.

Ca urmare, în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) C. pr. pen., recursul parchetului a fost admis, a fost casată în parte decizia penală nr. 83 din 9 iunie 2009 a Tribunalului Harghita și a fost desființată parțial sentința penală nr. 141 din 18 februarie 2009 a Judecătorei Miercurea Ciuc și, în urma rejudecării cauzei, în baza art. 18¹ alin. (3) și a art. 91 lit. c) C. pen., s-a aplicat inculpatului L.O. o singură sancțiune administrativă, a amenzii, în cuantum de 200 de lei.

NOTĂ: Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1001 din 7 iulie 2009¹, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic.

În motivarea deciziei, instanța de contencios constituțional a reținut că art. 18¹ C. pen., invocat în susținerea criticilor formulate, se referă la fapte antisociale care, prin conținutul lor concret și prin atingerea minimă adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni. Aceasta este însă o reglementare care, în acord cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, ține de domeniul dreptului substanțial, legiuitorul având în vedere situația în care gradul de pericol social concret al unui fapte penale este mai mic față de pericolul social generic al infracțiunii tip incriminată de legiuitor. Însă, posibilitatea conferită judecătorului de a diminua până la anihilare una dintre trăsăturile infracțiunilor silvice în funcție de atingerea minimă adusă uneia dintre valorile sociale apărute, de modul și mijloacele de

---

¹ Publicată în M. Of. nr. 547 din 6 august 2009. Recent, considerentele Dec. CC nr. 1001/2009 au fost reluate de Curtea Constituțională în decizia sa nr. 312 din 23 martie 2010 (publicată în M. Of. nr. 294 din 5 mai 2010).

săvârșire, de scopul urmărit, de persoana și conduita făptuitorului, precum și de alte criterii intrinseci ale faptei, nu este de rang constituțional, legiuitorul urmărind prin aceasta prezervarea pădurii ca bun de interes public. Iată de ce nu se poate susține că prin art. 120 din Legea nr. 46/2008 se încalcă principiul separației puterilor în stat, Parlamentul, ca unica autoritate a țării, fiind singurul în drept să decidă cu privire la incriminarea faptelor ce aduc atingere fondului forestier național, tocmai pentru a recunoaște, între altele, oricărei persoane dreptul la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic. Așa fiind, în aceste condiții este înfăptuită și justiția, sens în care nu se poate admite ideea înfrângerii principiului constituțional consacrat de art. 124 alin. (2).

Cât privește susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate contravin art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi primită, întrucât aceste dispoziții se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei contestate, fără niciun fel de considerente arbitrare.

De asemenea, nu este înfrânt nici dreptul consacrat de art. 21 din Constituție și de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, pe de o parte, dispozițiile legale criticate nu conțin norme de procedură, ci de drept substanțial, iar pe de altă parte, și în cazul infracțiunilor silvice accesul la justiție este asigurat prin respectarea tuturor regulilor și garanțiilor procedurale referitoare la un proces echitabil.

II. INFRACTIUNEA

2. Trăsăturile esențiale ale infracțiunii. Pericolul social al faptei. Criterii de determinare. Conducerea unui autovehicul pe drumurile publice având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală

Codul penal – art. 18¹

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 195/2002 – art. 79 alin. (1)

În conformitate cu dispozițiile art. 18¹ alin. (1) C. pen., nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, dacă prin atingerea minimă adusă uneia dintre valorile apărute de lege și prin conținutul ei concret, fiind lipsită în mod vădit de importanță, aceasta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Fapta inculpatului de a conduce un autoturism pe străzile unui municipiu având în sânge o îmbibație alcoolică de 1,80‰, nu poate fi apreciată că nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, întrucât infracțiunea comisă este una extrem de gravă, care pune în pericol circulația pe drumurile publice, precum și viața, integritatea corporală și sănătatea persoanei și a bunurilor sale.

(Curtea de Apel Târgu-Mureș, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, decizia penală nr. 496/R din 28 octombrie 2009)

Prin sentința penală nr. 556 din 12 decembrie 2007, Judecătoria Reghin, în baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b¹) C. pr. pen.:

– I-a achitat pe inculpatul C.D. pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală;

– în baza art. 18¹ alin. (3) C. pen. și a art. 91 alin. (1) lit. c) C. pen., i-a aplicat inculpatului „pedeapsa” de 1.000 de lei „amendă penală”;

– i-a pus în vedere inculpatului prevederile art. 63¹ C. pen., privind „posibilitatea înlocuirii sancțiunii”;

Pentru pronunțarea acestei hotărâri, prima instanță a reținut că, în data de 25 iunie 2006, inculpatul C.D. a condus autoturismul pe strada I. din municipiul Reghin. Pe aceeași stradă, în jurul orei 6,45, a fost oprit de un echipaj al poliției rutiere pentru efectuarea unui control rutier, fiind depistat că avea în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală, respectiv 1,80‰, la prima probă, și 1,60‰, la a doua probă.

Pornind de la comportamentul sincer al inculpatului, modul și mijloacele de comitere a infracțiunii deduse judecății, reținând că inculpatul a consumat alcool pe durata întregii zile anterioare incidentului, zi în care acesta a muncit în gospodărie și nu a mâncat, prima instanță a apreciat că, prin săvârșirea faptei, s-a adus o atingere minimă a valorilor sociale ocrotite de legea penală, fapta fiind în mod vădit lipsită de importanță, astfel încât sunt îndeplinite condițiile pentru a se dispune achitarea inculpatului în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b¹) C. pr. pen.

Împotriva acestei sentințe, a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Reghin, contestând soluția de achitare pronunțată de prima instanță și omisiunea acesteia de a revoca suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii de 2 ani aplicate prin sentința penală nr. 877/2005 a Judecătoriei Reghin, noua faptă fiind săvârșită înăuntrul termenului de încercare al suspendării condiționate.

Prin decizia penală nr. 175 din 8 mai 2009, Tribunalul Mureș a admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Reghin împotriva sentinței penale nr. 556 din 12 decembrie 2007 pronunțată de Judecătoria Reghin, a desființat parțial hotărârea atacată și a rejudecat cauza în următoarele limitele:

– În baza art. 345 alin. (1) și (3) C. pr. pen., coroborat cu art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b¹) C. pr. pen., i-a achitat pe inculpatul C.D. de sub acuza comiterii infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală, prev. de art. 79 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002, anterior republicării, cu reținerea art. 37 lit. a) C. pen.

– Potrivit art. 18¹ alin. (3) C. pen., cu referire la art. 91 lit. c) C. pen., a aplicat inculpatului sancțiunea amenzii administrative, în cuantum de 1.000 de lei.

– A eliminat din hotărârea apelată dispozițiile referitoare la aplicarea art. 63¹ C. pen.

– A menținut restul dispozițiilor din sentința penală apelată, vizând obligarea inculpatului la suportarea cheltuielilor judiciare avansate de stat în cauză.

Pentru a pronunța această hotărâre, tribunalul și-a însușit starea de fapt și analiza probelor instrumentate cu prilejul judecății în prim grad, precum și soluția de achitare la care s-a oprit judecătoria.

Luând drept criterii persoana inculpatului (care a adoptat o atitudine sinceră pe durata procedurilor), contextul în care inculpatul a condus autoturismul pe drumurile publice (dimineața, după o noapte de somn și în situația în care băuturile alcoolice fuseseră consumate pe parcursul zilei anterioare), distanța scurtă pe care o avea de

parcurs, împrejurarea că acuzatul a înțeles și conștientizat urmarea actelor sale ilicite, tribunalul a ajuns la concluzia că, în concret, fapta lui C.D. a adus o atingere minimă valorii sociale ocrotite, fiind vădit lipsită de importanță. În acest context, a subliniat că textul art. 18¹ C. pen. nu se opune constatării absenței pericolului social concret al faptei – ca trăsătură esențială a infracțiunii, chiar și în cazul în care inculpatul este recidivist, dacă, în funcție de datele speței, fapta dedusă judecării aduce o minimă atingere valorilor sociale ocrotite și este, în mod evident, lipsită de importanță.

Totodată, persoana inculpatului în societate și antecedenta lui penală, la care se adaugă natura faptei comise și împrejurările concrete ale săvârșirii acesteia, au fost criteriile în funcție de care tribunalul a considerat că o amendă administrativă în cuantum maxim de 1.000 de lei este suficientă și proporțională în cauză.

În același timp, dispunând o soluție de achitare a inculpatului, deși fapta a fost comisă în termenul de încercare al suspendării condiționate, nu sunt îndeplinite condițiile art. 83 C. pen., privind revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei, care impune, printre altele, și existența **unei hotărâri definitive de condamnare** pentru noua faptă.

În schimb, apelul procurorului este fondat, iar aspectele expuse în continuare au determinat, potrivit art. 379 pct. 2 lit. a) C. pr. pen., admiterea căii de atac, cu consecințele desființării parțiale a sentinței judecătorești și a rejudecării pricinii în limitele de mai jos:

a) Dispunând achitarea inculpatului, în minuta și dispozitivul hotărârii, judecătoria a omis să indice încadrarea juridică a faptei denumită „conducere pe drumurile publice a unui autovehicul având o alcoolemie peste limita legală”, respectiv prevederile art. 79 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002, anterior republicării, cu reținerea art. 37 lit. a) C. pen., privind recidiva mare postcondamnatore.

b) Oprindu-se asupra achitării pe motiv că faptei îi lipsește pericolul social concret și făcând trimitere la prevederile art. 18¹ alin. (3) și ale art. 91 alin. (1) lit. c) C. pen., este cert că judecătoria a urmărit să îi aplice inculpatului o amendă, având natura unei sancțiuni administrative. Cu toate acestea, prima instanță a făcut o confuzie și a denumit amenda aplicată ca fiind pedeapsă, și prin urmare amendă penală (care este posibil de aplicat, în abstract, numai dacă s-ar fi constatat îndeplinirea trăsăturilor și elementelor constitutive ale infracțiunii, dar care, în concret, este exclusă și dacă s-ar fi reținut circumstanțe atenuante, date fiind natura și gravitatea pedepsei legale fixate în textul de incriminare). Natura administrativă a sancțiunii prevăzute de art. 91 lit. c) C. pen. împiedică *de plano* considerarea acestei amenzi ca fiind o pedeapsă penală (cele două sancțiuni excluzându-se reciproc), precum și incidența textului art. 63¹ C. pen., care vizează numai neplata cu rea-credință a amenzii ca pedeapsă, și nu plata cu rea-credință a amenzii ca sancțiune administrativă.

Împotriva acestei decizii, în termen legal, a declarat recurs Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș, care a solicitat casarea hotărârilor atacate și, în rejudecare, să se dispună condamnarea inculpatului.

S-a motivat că soluțiile date de instanțele inferioare sunt neîntemeiate pentru că s-a interpretat în mod eronat materialul probator aflat la dosar.

Examinând decizia atacată prin prisma motivelor de recurs invocate și în limitele investiției, instanța de control judiciar a admis recursul declarat pentru următoarele considerente:

Starea de fapt, astfel cum a fost reținută și dovedită, este corectă. Din coroborarea probelor administrate în cauză rezultă că inculpatul C.D. este autorul faptei penale pentru care a fost trimis în judecată. De altfel, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei.

Fapta inculpatului C.D., care la data de 25 iunie 2006 a condus pe drumurile publice un autovehicul având în sânge o alcoolemie peste limita legală, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 79 alin.(1) din O.U.G. nr. 195/2002, anterior republicării.

În mod greșit, judecătoria și tribunalul au considerat că prin fapta acestui inculpat s-a adus o atingere minimă valorilor apărute de legea penală, aceasta deoarece infracțiunea săvârșită de inculpat face parte dintr-un act normativ care apără valori sociale precum viața și integritatea corporală, sănătatea persoanelor, proprietatea, protecția mediului înconjurător, desfășurarea fluentă și în siguranță a circulației rutiere.

Prin fapta de a conduce autovehiculul având în sânge o cantitate de 1,80‰ alcool pur în sânge, inculpatul a pus în pericol atât viața și siguranța sa, cât și a celorlalți participanți la trafic.

Prin urmare, în mod greșit s-a considerat că prin fapta sa inculpatul a adus o atingere minimă valorilor menționate mai sus. Astfel, doar șansa de a fi surprins de organele de poliție în această stare a făcut ca acest comportament al inculpatului să nu degenereze într-un eventual accident rutier.

Ca atare, instanța de control judiciar, în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) C. pr. pen., a admis recursul declarat, a casat integral decizia atacată și a desființat în tot sentința penală nr. 556 din 12 decembrie 2007 a Judecătoriei Reghin. În rejudecare, instanța de control judiciar a făcut aplicarea art. 72 C. pen. la stabilirea duratei pedepsei de aplicat inculpatului C.D., respectiv a ținut seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, împrejurările în care aceasta a fost comisă, de persoana inculpatului – care a săvârșit fapta în stare de recidivă postcondamnatorie, dar a recunoscut sincer comiterea faptei și a manifestat regret pentru săvârșirea acesteia.

Ca atare, în baza art. 79 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002, cu aplicarea art. 37 lit. a) C. pen., instanța a aplicat inculpatului C.D. o pedeapsă cu închisoarea orientată spre minimul special prevăzut de lege.

În baza art. 83 C. pen., a revocat suspendarea condiționată a executării pedepsei de 2 ani închisoare, aplicată aceluiași inculpat prin sentința penală nr. 877 din 29 decembrie 2005 a Judecătoriei Reghin, și a dispus executarea acestei pedepse alături de pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune, în final inculpatul urmând să execute pedeapsa de 3 ani închisoare.

Instanța a interzis inculpatului, în baza art. 71 C. pen., exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C. pen. pe perioada executării pedepsei.

NOTĂ: Curtea de Apel Târgu-Mureș a avut ocazia să statueze și într-o altă cauză¹ că activitatea inculpatului care avea în sânge o alcoolemie de 1,10%, de a conduce în aceste condiții un autoturism într-o parcare, lovind o altă mașină, după care a plecat de la locul accidentului, deși a fost rugat să rămână până la venirea poliției, constituie gradul de pericol social al infracțiunilor prevăzute de art. 87 alin. (1) și de art. 89 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002 republicată, neputându-se susține că, prin asemenea acte, s-a adus o atingere minimă valorilor sociale ocrotite de lege și că, prin conținutul lor concret, ele sunt lipsite în mod vădit de importanță.

---

¹ A se vedea: C. Ap. Târgu-Mureș, dec. pen. nr. 288/R din 20 mai 2009 (nepublicată).

Recent, în ședința din data de 5 octombrie 2010, judecătorii curții de apel în materie penală au decis să-și schimbe practica în acest domeniu, având în vedere jurisprudența altor curți de apel din țară, precum și a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Astfel, s-a hotărât, în unanimitate de voturi, că, indiferent de nivelul alcoolemiei, de la caz la caz, în funcție de împrejurările comiterii infracțiunii, conduita și persoana inculpatului, atitudinea acestuia în fața organelor de urmărire penală și în fața instanței de judecată etc., se pot aplica prevederile art. 18¹ C. pen. și cu privire la această infracțiune.

III. INDIVIDUALIZAREA PEDEPSELOR

3. Criterii de individualizare judiciară a pedepsei și a executării acesteia

Codul penal – art. 72; art. 100; art. 109; art. 81; art. 110; art. 197 alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3)

Gradul de pericol social concret al faptei penale săvârșite, împrejurările în care a fost comisă această faptă, mediul familial conflictual în care a crescut inculpatul, preocuparea inculpatului după comiterea faptei de a nu mai intra în conflict cu legea penală, de a-și găsi un loc de muncă, de a avea un comportament bun în societate, concluziile referatului de evaluare (în care se arată că nu există riscul implicării inculpatului în alte infracțiuni similare), regretul sincer manifestat de acuzat pentru cele întâmplate, vârsta de 16 ani avută la data comiterii faptei, sunt aspecte care argumentează că o pedeapsă de 8 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de viol, în formă continuată, prevăzută de art. 197 alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3) C. pen., cu aplicarea art. 99 și urm. C. pen. și a art. 41 alin. (2) C. pen., și reținerea circumstanțelor atenuante judiciare prevăzute de art. 74 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (2) C. pen., este proporțională și suficientă să răspundă reeducării și prevenției generale.

Atitudinea de căință manifestată de acuzat pe parcursul desfășurării procesului penal, care a dus la ideea că reeducarea acestuia a și început, coroborată cu faptul că scopul sancțiunii penale poate fi atins și fără executarea pedepsei în regim de detenție, raportat și la împrejurarea că inculpatul, în momentul în care s-a angajat în câmpul infracțional, a avut o vârstă fragedă, conduita lui antisocială fiind în mare măsură influențată de lipsa unei gândiri coerente și responsabile, precum și la mediul familial din care provine inculpatul, sunt elemente care justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei de 8 luni închisoare.

(Curtea de Apel Târgu-Mureș, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, decizia penală nr. 8/A din 5 februarie 2010)

Prin sentința penală nr. 148 din 21 mai 2009, Tribunalul Mureș, în temeiul art. 334 C. pr. pen., a respins cererea formulată de către apărătorul inculpatului B.G., referitoare la schimbarea încadrării juridice a faptei reținută în sarcina inculpatului din infracțiunea de viol, în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 197 alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., art. 99 și urm. C. pen., art. 13 C. pen., în infracțiunea de act sexual cu un minor, prevăzută și pedepsită de art. 198 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 99 și urm. C. pen., art. 13 C. pen.

L-a condamnat pe inculpatul minor B.G., în temeiul art. 197 alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., art. 99 și urm. C. pen., art. 13 C. pen., raportat la art. 74 alin. (1) lit. a) și c), alin. (2) și art. 76 lit. b) C. pen., la pedeapsa de 1 an și 8 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de viol în formă continuată.

În baza art. 71 C. pen., a interzis inculpatului, pe durata prevăzută de acest articol, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C. pen., respectiv:

– a drepturilor de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și

– a dreptului de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

În baza art. 81 alin. (1) C. pen., a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata termenului de încercare prevăzut de art. 110 C. pen., și anume, acela de 2 ani și 4 luni, termen care se compune din durata pedepsei aplicate, la care se adaugă un interval de timp de 8 luni, stabilit de instanță.

În temeiul art. 359 C. pr. pen., a atras atenția inculpatului asupra prevederilor art. 83 și ale art. 84 C. pen., referitoare la cazurile de revocare a beneficiului suspendării condiționate a executării pedepsei.

În baza art. 71 alin. (5) C. pen., pe durata termenului de încercare, a constatat suspendată executarea pedepsei accesorii a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., respectiv a drepturilor de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice, precum și a dreptului de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

În baza art. 346 alin. (1) C. pr. pen., raportat la art. 14 alin. (3) C. pr. pen., art. 998 și art. 999 C. civ., s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de către partea civilă N.E.A., prin reprezentant legal, a fost obligat inculpatul să plătească acestei părți civile suma de 5.500 de lei, cu titlu de despăgubiri civile, reprezentând daune morale.

A făcut aplicarea art. 191 alin. (1) C. pr. pen.

Pentru pronunțarea acestei hotărâri, prima instanță a reținut că, prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Mureș, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată – în stare de libertate – a inculpatului minor B.G., pentru comiterea infracțiunii de viol, în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 197 alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen., art. 99 și urm. C. pen. și art. 13 C. pen.

În fapt, s-a constatat că, în vara anului 2001 (nu se poate reține exact data), inculpatul minor B.G., împreună cu numitul K.J., l-au chemat pe minorul N.E.A., în vârstă de 8 ani la acea vreme, să îl însoțească pe câmp, lângă marginea satului Sântioana de Mureș, jud. Mureș. Aici, cei doi au întreținut relații sexuale orale cu minorul.

În aceeași vară, după aproximativ 3-4 săptămâni, de data aceasta în locuința inculpatului B.G., acesta, împreună cu numitul K.J. și în prezența lui K.A., a întreținut din nou relații sexuale orale cu minorul.

În cauză, s-au efectuat cercetări față de cele trei persoane, inculpatul K.J. fiind trimis în judecată la data de 31 mai 2004 de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu-Mureș, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 202 C. pen. Față de făptuitorul K.A. s-a dispus neînceperea urmăririi penale, deoarece, la acea dată, nu avea împlinită vârsta de 14 ani. Prin același rechizitoriu, s-a dispus disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor față de inculpatul B.G. pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 202 C. pen.

Ulterior, prin ordonanța din 20 ianuarie 2006, Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu-Mureș a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul Mureș în ceea ce-l privește pe inculpatul B.G., deoarece s-a apreciat că în cauză s-a comis infracțiunea de viol prev. de art. 197 alin. (3) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.

La luarea acestei decizii s-a avut în vedere Decizia nr. 3 din 23 mai 2005 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curții de Casație și Justiție, pronunțată în cadrul recursului în interesul legii declarat de Procurorul General al României, decizie care statuează că „prin act sexual de orice natură, susceptibil a fi încadrat în infracțiunea de viol, se înțelege orice modalitate de obținere a unei satisfacții sexuale, prin folosirea sexului sau acționând asupra sexului, între persoane de sex diferit sau de același sex, prin constrângere sau profitând de imposibilitatea persoanei de a se apăra sau de a-și exprima voința”. S-a constatat că raporturile sexuale întreținute de învinuit îndeplineau aceste cerințe și, întrucât persoana vătămată avea doar 8 ani, s-a considerat că aceasta nu putea să-și exprime un consimțământ în deplină cunoștință de cauză.

Pe parcursul desfășurării procedurilor, inculpatul minor B.G. a recunoscut comiterea faptei, motivând că a făcut-o sub influența băuturilor alcoolice și cu consimțământul părții vătămate și că nu a constrâns-o pe aceasta în niciun fel. De altfel, a mai arătat acuzatul, partea vătămată este o persoană cu înclinații homosexuale și că obișnuiește să se îmbrace și să se poarte ca o fată.

S-a mai reținut că partea vătămată a declarat că a fost obligată de cei doi să întrețină relații sexuale orale cu aceștia, sub amenințarea bății, cu toate că, după consumarea activității infracționale, a primit drept recompensă de la K.J. 3 perechi de porumbei.

De asemenea, mai există declarațiile reprezentantului legal al lui N.E.A. – bunica sa –, care a declarat că nepotul său a fost abuzat sexual de mai multe ori de către cei doi.

La data de 3 octombrie 2003, partea vătămată a fost examinată medico-legal, însă datorită timpului mare scurs de la comiterea faptelor, IML Târgu-Mureș nu s-a putut pronunța asupra existenței sau inexistenței vreunei agresiuni sexuale.

În cauză s-a efectuat și o reconstituire a modului de comitere a faptelor, în care K.J. a arătat modul de săvârșire a acestora, împreună cu inculpatul B.G., efectuându-se și o planșă fotocriminalistică.

Din analiza tuturor mijloacelor de probă, s-a apreciat că vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită, relativ la învinuirea care i-a fost adusă, raportată la starea de fapt descrisă și reținută în considerente.

S-a reținut că fapta inculpatului minor B.G., care, în vara anului 2001, nu se poate reține exact data, împreună cu numitul K.J., l-a chemat pe minorul N.E.A., partea vătămată, în vârstă de 8 ani la acea vreme, să îl însoțească pe câmp, lângă marginea satului Sântioana de Mureș, jud. Mureș, unde a întreținut acte sexuale orale cu minorul, după care, în aceeași vară, după aproximativ 3-4 săptămâni, de data aceasta

în locuința inculpatului B.G., acesta împreună cu numitul K.J. și în prezența lui K.A., a întreținut din nou acte sexuale orale cu minorul, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de viol, în formă continuată, prevăzute și pedepsite de art. 197 alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3) C. pen., cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen.

Față de inculpat s-au aplicat și prevederile art. 13 C. pen., care vizează instituția legii penale mai favorabile, în condițiile în care, pe parcursul desfășurării procesului penal, textul legal care incriminează infracțiunea reținută în sarcina acuzatului a suferit modificări, iar forma în care era reglementată la data comiterii activității infracționale prevedea limita maximă a închisorii mai redusă (20 ani) decât în reglementarea din prezent (25 ani), limita minimă nesuferind modificare, rămânând de 10 ani închisoare.

Prima instanță, văzând atitudinea de căință manifestată de acuzat, pe parcursul desfășurării procesului penal, care a condus la ideea că reeducarea acestuia a și început, coroborat cu faptul că, în aprecierea instanței, scopul sancțiunii penale poate fi atins și fără executarea pedepsei în regim de detenție, raportat și la aspectul că inculpatul, în momentul în care s-a angajat în câmpul infracțional, a avut o vârstă fragedă, conduita lui antisocială fiind în mare măsură influențată de lipsa unei gândiri coerente și responsabile, precum și la mediul familial din care provine inculpatul și având în vedere concluziile referatului de evaluare, în temeiul art. 81 alin. (I) C. pen., a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe durata termenului de încercare, prevăzut de art. 110 C. pen., și anume, acela de 2 ani și 4 luni, termen care se compune din durata pedepsei aplicate, la care se adaugă un interval de timp de 8 luni, stabilit de către instanță.

Împotriva acestei sentințe a declarat, în termen legal, apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș, care a solicitat majorarea pedepsei aplicate inculpatului prin înlăturarea circumstanțelor atenuante și schimbarea modalității de executare, în sensul executării pedepsei în regim de detenție.

S-a motivat că, față de gradul de pericol social și modul de săvârșire a infracțiunii, se impune reindividualizarea pedepsei aplicate inculpatului.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel invocate și în limitele investiției, instanța de control judiciar a respins apelul promovat, pentru următoarele considerente:

Starea de fapt, astfel cum a fost reținută și dovedită, este corectă. La stabilirea acesteia s-au avut în vedere toate probele administrate în cauză, iar din coroborarea acestor probe rezultă în mod indubitabil că inculpatul B.G. este autorul infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată.

Încadrarea juridică dată acestei fapte este corectă și nu se impune reconsiderarea acesteia. De altfel, starea de fapt și încadrarea juridică reținute de prima instanță nu au fost criticate.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de control judiciar consideră că s-a făcut o corectă aplicare a dispozițiilor art. 72 C. pen., respectiv, s-au avut în vedere limitele pedepsei prevăzute de Codul penal, gradul de pericol social concret al faptei penale, împrejurările în care a fost comisă această faptă, mediul familial conflictual în care a crescut inculpatul, preocuparea inculpatului după comiterea faptei de a nu mai intra în conflict cu legea penală, de a-și găsi un loc de muncă, de a avea un comportament bun în societate, concluziile referatului de evaluare (în care se arată că nu există riscul implicării inculpatului în alte infracțiuni similare), regretul sincer manifestat de inculpat pentru cele întâmplate, vârsta sa la data comiterii faptei (avea 16 ani).

La acestea se adaugă faptul că inculpatul nu a avut o atitudine violentă de la data comiterii faptei, precum și împrejurarea că o majorare a pedepsei aplicate, care să fie executată în regim de detenție, nu ar duce, la trei ani de la data săvârșirii infracțiunii, răstimp în care inculpatul nu a mai intrat în conflict cu legea penală, la reeducarea acestuia, ci, din contră, prezența sa numai printre persoane condamnate pentru diverse infracțiuni, nu ar duce la înțelegerea de către inculpat a consecințelor faptelor sale.

NOTĂ: În cazul individualizării judiciare a pedepselor aplicate pentru infracțiunile de corupție, un grup de magistrați români a elaborat un ghid cu privire la modalitatea de individualizare a pedepselor aplicate în cazul săvârșirii unor astfel de infracțiuni, în vederea unificării practicii judiciare în materie.¹

Astfel, în acest studiu s-a pornit de la definirea operațiunii de individualizare judiciară, ca activitate desfășurată de instanța de judecată, în cadrul prevăzut de lege, având în vedere personalitatea făptuitorului și gravitatea faptei săvârșite. Urmare a priorității politicii penale actuale, s-a subliniat importanța deosebită a acestei misiuni a judecătorului care soluționează cauzele penale.

Cu toate că acest studiu a fost efectuat pentru individualizarea judiciară în ipoteza particulară a infracțiunilor de corupție, principiile generale și metodologia enunțate în cadrul acestei lucrări sunt pe deplin aplicabile și în cazul altor infracțiuni grave, cum sunt și cele de viol.

Mai mult, în doctrină s-a făcut un pas înainte în acest domeniu, întocmindu-se niște fișe de individualizare a pedepsei pentru 20 de infracțiuni judecate în primă instanță de judecătoria și tribunal, care sunt rezultatul sintezei jurisprudenței și reprezintă un instrument de lucru ce are drept scop asigurarea previzibilității jurisprudenței și motivarea consistentă a sancțiunilor alese.²

4. Circumstanțe atenuante judiciare. Efectele acestora asupra pedepselor principale. Atitudinea sinceră a inculpatului pe parcursul procesului. Limitele reținerii acestei circumstanțe atenuante

Codul penal – art. 74; art. 76

Potrivit art. 76 alin. (1) C. pen., în cazul în care există circumstanțe atenuante, indiferent dacă acestea sunt legale sau judiciare, pedeapsa principală pentru persoana fizică se reduce sau se schimbă în funcție de ipotezele menționate în acest text. Prin urmare, dacă există numai circumstanțe atenuante, nu și de agravare, instanța are obligația, și nu facultatea, să reducă ori, după caz, să schimbe pedeapsa principală.

Atitudinea sinceră a inculpatului pe durata procedurilor, ca să poată constitui circumstanță atenuantă judiciară, nu este condiționată sub nicio formă de înlesnirea

---

¹Ghidul poate fi consultat pe pagina de internet <http://www.csm1909.ro/csm/index.php?cmd=0702&pg=3>, ultima vizită la 20 septembrie 2010.

²A se vedea L. V. Lefterache, F. M. Vasile, *Fișe de individualizare a pedepsei*, Ed. Universul Juridic, București, 2010.

descoperirii ori a arestării participanților, împrejurare care este distinct prevăzută în text ca circumstanță facultativă de atenuare.

(Curtea de Apel Târgu-Mureș, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, decizia penală nr. 429/R din 7 octombrie 2009)

Prin sentința penală nr. 1305 din 28 octombrie 2008, Judecătoria Târgu-Mureș, între altele:

– l-a condamnat pe inculpatul B.Z.K. la pedeapsa de un an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tănuire, prevăzută de art. 221 alin. (1) C. pen., cu reținerea art. 74 alin. (1) lit. b) C. pen. și a art. 76 alin. (1) lit. c) C. pen.;

– în temeiul art. 81 C. pen., a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate pe durata unui termen de încercare de 3 ani și 6 luni, atrăgându-i atenția inculpatului asupra prevederilor art. 83 C. pen.;

– l-a obligat pe inculpat să suporte cheltuielile judiciare avansate de stat în cursul urmăririi penale și al judecării în prim grad, în cuantum de 240 de lei.

Pentru pronunțarea acestei hotărâri, judecătoria a reținut că inculpatul B.Z.K., după ce fusese anunțat în prealabil, în cursul zilei de 24 februarie 2006, a primit de la L.A. și K.I. mai multe unități centrale de calculator pe care cei doi le sustrăseseră de la partea vătămată G.Ș.A. Dumbrăvioara. Ulterior, inculpatul B.Z.K. a înlesnit valorificarea bunurilor, cunoscând că acestea provin din comiterea unei fapte prevăzute de legea penală, în vederea obținerii pentru sine a unui folos material injust.

Pornind de la criteriile prevăzute de art. 72 C. pen. și făcând trimitere la „atitudinea sinceră” a inculpatului B.Z.K., i-a aplicat acestuia pedeapsa de un an și 6 luni închisoare, reținând totodată circumstanța atenuantă judiciară prevăzută de art. 74 alin. (1) lit. b) C. pen. și, pentru că inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate, pe durata unui termen de încercare de 3 ani și 6 luni.

Împotriva acestei hotărâri, alături de dl L.A., a declarat apel și inculpatul B.Z.K., invocând greșita aplicare a legii penale.

Prin decizia penală nr. 260/A din 3 iulie 2009, Tribunalul Mureș a respins ca nefondat apelul inculpatului B.Z.K., obligându-l pe acesta să suporte cheltuielile judiciare avansate de stat în apel, în cuantum de 325 de lei.

În motivarea acestei decizii, tribunalul a constatat că, deși prima instanță a reținut că inculpatul B.Z.K. a recunoscut săvârșirea faptei, această recunoaștere nu este de natură să fie reținută ca o circumstanță atenuantă, dintre cele prevăzute de art. 74 alin. (1) lit. c) C. pen., deoarece, după autodenunțul lui L.A., dl B.Z.K. a fost pus în fața faptului împlinit, în aceste circumstanțe inculpatul recunoscând implicarea sa în activitatea infracțională. Așadar, recunoașterile sale nu au fost de natură să ducă la înlesnirea descoperirii sau a arestării participanților. Totodată, deși a primit termen în cunoștință în fața judecătoriei, ulterior a fost necesară aducerea lui cu mandate de aducere, pentru a fi audiat, așa încât nici prezentarea în fața autorității nu-i poate profita ca circumstanță atenuantă. În consecință, pedeapsa aplicată inculpatului a fost corect individualizată.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs inculpatul B.Z.K. În motivarea căii de atac promovate, recurentul consideră că atât decizia penală nr. 260/A din 3 iulie 2009 a Tribunalului Mureș, cât și sentința penală nr. 1305 din 28 octombrie 2008 a Jude-

cătoriei Târgu-Mureș au fost pronunțate cu aplicarea greșită a legii penale, întrucât, deși prima instanță a reținut în favoarea inculpatului circumstanța atenuantă judiciară prevăzută de art. 74 alin. (1) lit. b) C. pen., nici judecătoria și nici tribunalul nu au dat eficiență acestei circumstanțe atenuante, prin coborârea pedepsei aplicate acuzatului pentru comiterea infracțiunii de tăinuire sub limita minimă specială prevăzută în textul de incriminare, ori, mai potrivit, în circumstanțele cauzei, prin schimbarea pedepsei închisorii cu pedeapsa amenzii, așa cum pretinde textul art. 76 alin. (1) lit. e) C. pen.

Recursul promovat în cauză de inculpatul B.Z.K. împotriva deciziei penale nr. 260/A din 3 iulie 2009 a Tribunalului Mureș este fondat, iar aspectele expuse în continuare determină incidența motivului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. (1) pct. 14 C. pr. pen. și, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) C. pr. pen., admiterea căii de atac, cu consecințele casării parțiale a deciziei penale nr. 260/A din 3 iulie 2009 a Tribunalului Mureș și a desființării în parte a sentinței penale nr. 1305 din 28 octombrie 2008 a Judecătoriei Târgu-Mureș și a rejudecării în recurs a pricinii, în următoarele limite:

Potrivit art. 76 alin. (1) C. pen., în cazul în care există circumstanțe atenuante, indiferent dacă acestea sunt legale sau judiciare, pedeapsa principală pentru persoana fizică se reduce sau se schimbă în funcție de ipotezele menționate în continuare în text. Prin urmare, dacă există numai circumstanțe atenuante, nu și de agravare, instanța are obligația, și nu facultatea, să reducă ori, după caz, să schimbe pedeapsa principală.

Pentru infracțiunea de tăinuire, art. 221 alin. (1) C. pen. prevede pedeapsa închisorii în limite cuprinse între 3 luni și 7 ani. Dacă, față de o persoană acuzată de săvârșirea acestei infracțiuni, sunt aplicabile circumstanțe de atenuare, atunci devine incident art. 76 alin. (1) lit. e) C. pen., potrivit căruia pedeapsa se coboară sub minimul special (adică sub 3 luni, în cazul de față), până la minimul general, sau se aplică o amendă (...).

În prezenta cauză, cum s-a arătat mai sus, infracțiunea de tăinuire nu a fost săvârșită în vreuna dintre circumstanțele agravante legale sau judiciare, iar Judecătoria Târgu-Mureș, făcând trimitere, în considerentele sentinței penale, la atitudinea sinceră a inculpatului pe durata procedurii, a înțeles să rețină în favoarea acestuia circumstanța atenuantă judiciară prevăzută de art. 74 alin. (1) lit. c) C. pen., textele privind circumstanțele atenuante regăsindu-se și în dispozitivul hotărârii, deși lit. c) a art. 76 C. pen. nu este aplicabilă în ipoteza unei infracțiuni de tăinuire. În plus, indicarea în considerentele și în dispozitivul sentinței judecătoriai a art. 74 alin. (1) lit. b), în loc de art. 74 alin. (1) lit. c) C. pen., este o simplă eroare de redactare, care nu afectează însă sub nicio formă consecințele reținerii unei circumstanțe atenuante. În mod inexplicabil însă, prima instanță a aplicat inculpatului pedeapsa de un an și 6 luni închisoare, și nu o sancțiune sub 3 luni închisoare sau cu amenda.

Sentința Judecătoriei Târgu-Mureș nu a fost apelată de către procuror în defavoarea acuzatului ori de către partea vătămată, ci doar de inculpați, între care și dl B.Z.K., situație în care, în limitele efectului devolutiv al apelului inculpatului, tribunalul trebuia să restabilească legalitatea prin valorificarea circumstanței care operează în favoarea acuzatului, chiar dacă a opinat că reținerea acesteia nu i se cuvine. În orice caz, atitudinea sinceră a dlui B.Z.K. pe durata procedurilor nu poate fi pusă la îndoială, cum a procedat instanța de apel, iar această atitudine, ca să poată constitui circumstanță atenuantă judiciară, nu este condiționată sub nicio formă de înlesnirea descoperirii ori a arestării participanților, împrejurare care este distinct prevăzută în text ca circumstanță facultativă de atenuare.

a) Erorile strecurate în cele două grade de jurisdicție anterioare, constând în aplicarea pedepsei în alte limite decât cele impuse de art. 76 alin. (1) lit. e) C. pen. și în invocarea în prim grad a dispozițiilor art. 76 alin. (1) lit. c) C. pen., pot fi remediate în recurs. Astfel, în funcție de criteriile prevăzute de art. 72 C. pen., așa cum au fost dezvoltate de Judecătoria Târgu-Mureș, considerente pe care instanța de recurs și le însușește, va aplica inculpatului o pedeapsă de 2 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de tăinuire, prev. de art. 221 alin. (1) C. pen., cu reținerea art. 74 alin. (1) lit. c) C. pen. și aplicarea art. 76 alin. (1) lit. e) teza I C. pen., pedeapsă considerată proporțională și suficientă să răspundă în concret și în mod adecvat nevoilor reeducării și prevenției generale.

Nu s-a dat curs cererii inculpatului de aplicare a unei pedepse cu amenda, întrucât, în raport de gradul de pericol social al infracțiunii comise, circumstanțele săvârșirii acesteia, perseverența inculpatului în realizarea rezultatului prevăzut și urmărit, o sancțiune pecuniară este prea blândă și în disproporție cu gravitatea infracțiunii.

b) Îndeplinite fiind condițiile prescrise de art. 81 C. pen. și, pornind de la gradul de pericol social concret al infracțiunii și persoana inculpatului, considerând totodată că aplicarea pedepsei este pentru acuzat un avertisment suficient de puternic în vederea îndreptării, iar scopul sancțiunii poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, având în vedere și limitele în care se rejudeca pricina în recurs, va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata termenului de încercare prevăzut de art. 82 C. pen., respectiv 2 ani și 2 luni.

Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 C. pen., privind revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul comiterii în termenul de încercare a unei noi infracțiuni.

c) Întrucât nu a identificat nicio culpă procesuală a inculpatului în apel, în condițiile în care apelul lui era fondat, va înlătura din decizia penală recurată dispoziția privind obligarea inculpatului B.Z.K. la suportarea cheltuielilor judiciare avansate de stat în apel, în cuantum de 325 de lei.

Conform art. 192 alin. (3) C. pr. pen., cheltuielile judiciare avansate de stat în judecarea apelului inculpatului B.Z.K., în cuantum de 25 de lei, vor rămâne în sarcina statului.

Onorariul avocatului desemnat din oficiu în apel pentru inculpatul B.Z.K., în sumă de 300 de lei, se va plăti din fondurile Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești.

d) Va menține restul dispozițiilor deciziei penale nr. 260/A din 3 iulie 2009, pronunțată de Tribunalul Mureș, privind soluționarea apelului dlui L.A., precum și ale sentinței penale nr. 1305 din 28 octombrie 2008 a Judecătoria Târgu-Mureș, privind modalitatea de soluționare a acțiunii penale puse în mișcare față de dnii K.I.A. și L.A., a acțiunii civile și de aplicare a prevederilor art. 191 alin. (1) și (2) C. pr. pen.

5. Cauze de reducere a pedepsei. Aplicarea art. 16 din Legea nr. 143/2000. Condiții

Legea nr. 143/2000 – art. 16

Nu poate fi reținută cauza de reducere a pedepsei reglementată de art. 16 din Legea nr. 143/2000 în situația în care nu sunt îndeplinite cele trei condiții ale aplicării acestei

cauze: existența unui denunț, denunțul să fie făcut în cursul urmăririi penale, denunțul să faciliteze identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri.

(Curtea de Apel Târgu-Mureș, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, decizia penală nr. 6/A din 16 ianuarie 2009)

Prin sentința penală nr. 385 din 28 noiembrie 2008, Tribunalul Harghita, în baza art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 74 lit. a), art. 76 lit. a) C. pen., l-a condamnat pe inculpatul V.S. la:

– 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri de risc și mare risc și interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C. pen., pentru 1 an.

În baza art. 25 C. pen., raportat la art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 74 lit. a), art. 76 lit. a) C. pen., a condamnat pe același inculpat la:

– 7 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la contrabandă cu droguri de risc și mare risc și interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C. pen. pentru 1 an.

În baza art. 33 lit. a) și a art. 34 lit. b) C. pen., a aplicat inculpatului V.S. pedeapsa cea mai grea, de 7 ani închisoare.

În baza art. 71 alin. (2) C. pen., inculpatului i-a fost interzis exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C. pen. pentru 1 an.

În baza art. 88 C. pen., i-a dedus inculpatului din pedeapsa aplicată, ziua reținerii, 29 mai 2008, și durata arestului preventiv, din 30 mai 2009 la zi.

În baza art. 350 C. pr. pen., a menținut starea de arest preventiv a inculpatului.

A respins cererea apărătorului inculpatului B.M.B., privind schimbarea încadrării juridice a faptei prevăzute de art. 26 C. pen., raportat la art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000, în infracțiunea prevăzută de art. 31 C. pen., raportat la art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000.

În baza art. 26 C. pen., raportat la art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 16 din Legea nr. 143/2000 și cu aplicarea art. 76 lit. a) și b) și a art. 76 lit. a) C. pen., l-a condamnat pe inculpatul B.M.B. la:

– 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de droguri de risc și mare risc și interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) și b) C. pen. pentru 1 an.

În baza art. 88 C. pen., i-a dedus din pedeapsa aplicată ziua reținerii – 29 mai 2008.

În baza art. 81 C. pen., a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei față de acest inculpat.

În baza art. 82 C. pen., a stabilit un termen de încercare de 4 ani și 6 luni.

În baza art. 83 C. pen., a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor acestui articol privind revocarea în cazul săvârșirii unei infracțiuni.

În baza art. 17 din Legea nr. 143/2000, a dispus confiscarea substanțelor stupefiante ridicate, și anume: 2,9 grame cannabis și 3,3 grame amfetamină, ambalate și sigilate cu sigiliul tip M.I. cu nr. 20738, care se află într-o sacoșă de culoare roșie, conform procesului-verbal de la fila nr. 83 din dosarul de urmărire penală, precum și două telefoane mobile marca „Nokia”.

În baza art. 191 alin. (1) C. pr. pen., a obligat pe fiecare inculpat să plătească statului cheltuieli judiciare avansate de acesta.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a avut în vedere că inculpatul V.S., cunoscut în lumea interlopă din județul Harghita pentru faptul că procură, comercializează și consumă droguri de risc și de mare risc, și-a creat „un modus operandi” propriu în privința acestei activități. Astfel, a reușit să-și formeze legături de încredere în Ungaria, de unde îi erau trimise drogurile ce urmau să fie apoi comercializate sau consumate de inculpați. Printre aceste persoane de legătură, în ultima perioadă, inculpatul V.S. îl avea pe inculpatul S.Z.

Activitatea se desfășura simplu, în sensul că inculpatul V.S. îi solicita inculpatului S.Z. să cumpere din Ungaria droguri de risc și mare risc (în funcție de comanda pe care o avea în țară sau chiar de nevoile personale, precum și de suma de care dispunea în momentul cererii). După ce inculpatul S.Z. procura acele droguri, inculpatul V.S. îi solicita să le introducă în țară în așa fel încât să nu fie implicat fizic niciunul dintre ei. Astfel, inculpatul S.Z. se deplasa la autogara din Budapesta, de unde plecau zilnic spre Odorheiu Secuiesc mai multe autocare ale unor firme de transport internațional de persoane din județul Harghita, și ruga șoferul unuia dintre autocare să-i transporte un pachet, fără a preciza șoferului ce se află în pachet.

De fiecare dată, inculpatul S.Z. plătea acel șofer pentru comisionul realizat, iar pachetul era întotdeauna inscripționat cu numele unei terțe persoane, și nu cu numele inculpatului V.S. La rândul său, inculpatul V.S. trimitea o terță persoană la autogara din Odorheiu Secuiesc, pentru ridicarea pachetului, pentru a nu fi în vizorul autorităților cu privire la aceste fapte.

La fel s-a desfășurat și cu ultimul transport de droguri, ocazie cu care s-a realizat acțiunea flagrantă.

În dimineața zilei de 29 mai 2008, autocarul firmei SC S. SRL avea cursă doar până în Cristuru Secuiesc, de acolo venind în autogara Odorheiu Secuiesc și apoi la garaj, fără niciun călător. Șoferul autocarului, știind că are de distribuit un colet, a așteptat mai mult timp în autogară și apoi, văzând că nu se prezintă nimeni după pachet, s-a deplasat la garaj.

Inculpatul V.S., cunoscând la ce oră ajunge marfa și având înțelegerea clară cu inculpatul S.Z. că nu se va deplasa el după pachet, i-a cerut învinuitului B.M.B. să meargă la autogară să ridice pachetul trimis de S.Z., menționându-i că pachetul este într-o pungă de „paste făinoase”, având atașat un bilețel cu numele de E.S., învinuitul având cunoștință despre ce se află în acel pachet.

Întrucât învinuitul B.M.B. nu s-a dus exact la ora când a ajuns autocarul și apoi a rămas fără combustibil la autoturismul cu care se deplasa, inculpatul V.S. a trebuit să vină personal cu autoturismul său marca „Mercedes” și să-l transporte pe învinuit până la garajul firmei SC S. SRL, de unde învinuitul a preluat pachetul de droguri, și împreună s-au deplasat prin mun. Odorheiu Secuiesc. În jurul orei 9,30, pe str. Nicolae Bălcescu din Odorheiu Secuiesc, inculpatul V.S. (aflat la volanul autoturismului respectiv) și învinuitul B.M.B. au fost blocați în trafic de organele de poliție și procuror. La percheziția efectuată asupra lor și asupra autoturismului s-a descoperit că învinuitul avea în brațe pachetul permis.

În pachet organele de poliție au descoperit o cutie de cafea în care erau disimulate patru pliculețe cu fragmente vegetale de culoare verde oliv și patru pliculețe cu substanță pulverulentă de culoare albă, suspecte a fi substanțe stupefiante, respectiv